

1980

10

IDEGENFORGALOM

NAGY MAGYAR SZÁLLODÁK

Az Astoria

„... a magyar főváros egyik legelőkelőbb és legmodernebb szállodája, minden komforttal berendezve, a belváros legjobb helyén fekszik, és mégis közel van a pályaudvarokhoz. Legjobb hírű éttermek. Mérsékelt árak.”

Az 1911-ben Hirkisch Rezső és Ágoston Emil tervei alapján épült, békebeli hangulatot árasztó Astoria prospektusából olvashatjuk ki e sorokat. S a háború után közvetlenül, még 1945-ben újra megnyíló hotel újabb prospektusa e szavakat csak ennyivel egészíti ki: „... 150 szoba, 60 fürdőszoba minden komforttal berendezve...”, „... híres cigány- és a legjobb jazz zenekarok. Grill room. American drink bar. 5 órai tea...” Változott-e a helyzet? Ma is annak számít-e a nagy hírű ház, mint annak idején? Erre kerestük a választ Méhesfalvi Csaba igazgatóhelyettesel, s a feleletet első kérdésünkre így fogalmazhatjuk meg: tulajdonképpen nem változott — s éppen ezért került rosszabb helyzetbe, mint annak idején. De mielőtt a szükségessé vált rekonstrukcióról, s a nyomában majdan kibontakozó korhű kép ecsetelésébe kezdenénk, idézzük föl néhány szóval még jobban a múltat. Hajdan a Kiskörút vonalában húzódtott a városfal, itt volt a Hatvani kapu — a szálló mai helyén egykoron (a középkortól a reformkorig) a Zrínyi vendégfogadó állott. Később Kölber mester hintógyártó műhelye is itt talált otthont, s ezeket az épületeket vásárolták meg a telekkel együtt a két esztendő alatt fölépült

Astoria tulajdonosai. A ház a magyar történelembe is bevonult: az első világháborút követően itt székelt a Károlyi Mihály vezette Nemzeti Tanács, a második világegés sötét napjaiban pedig az SS főhadiszállása volt.

Ez utóbbi szomorú tény dacára az épület kevésbé sérült meg, így hamarosan megnyílhata kapuit. S a nagy rongálások annyira elkerülték, hogy több eredeti bútor is megmaradt, amelyek ma fölüjítvá — bár fogyatkozva — szolgálnak, és igen nagy becsben állnak.

Napjainkban 192 szobájuk van (139 kétágyas és 59 egyágyas), ebből azonban mindössze hetvennek van fürdőszobája. Tulajdonképpen ez az a tény, amely az értékesítésben a legnagyobb gondot okozza. Ez viszont azt jelenti, hogy akkor is szükség volna az átépítésre, ha az épület egyéb állapota nem indokolná. De indokolja.

Ősszel körbeállványozzák az épületet — ez az állapot néhány évig eltart majd —, s majd arról térképezik föl a burkolat pontos állapotát. A mindenre kiterjedő rekonstrukciós tervek csak ezután készülhetnek el. S ez is gond, hiszen a mostani idegenforgalmi besszben — ki tudja, meddig húzódik el — egy körbeállványozott, és kevés fürdőszobás szobával rendelkező szállodát igen nehéz értékesíteni. Az Astoria ugyanis egy percre sem zár be.

Fürdőszoba azonban lesz, a belső fölüjítás során ugyanis — amikor nemcsak az értékesítő helyeket, ha-

nem az épületgépészeti berendezéseket, a közműhálózatot is modernizálják — a szobák nagy alapterületének rovására fürdőszobákat vagy zuhanyozókat alakítanak ki. A szobák területe ehhez elég nagy — a szobaszám megmarad. Akárcsak a jó értelemben vett patina, az eklektikus stílus, hangulat is.

Az Astoria ugyanis meg kívánja őrizni azt az arculatát, amelyről alighanem a legtöbben ismerik. Elhelyezkedésénél fogva valóban — ahogy a prospektusok is hirdették — a Belváros szívében van, bár a gépkocsiparkolással kapcsolatban ez ugyancsak hátrányt jelent. A pincehelyiségekből kiszakítani nem lehet, a szemközti parkolóterületen (az egykori Nemzeti Színház helyén) bérelnék ugyan néhány helyet vendégeik számára, de ez mit sem változtat azon a tényen, hogy a bejárat előtt nem lehet megállni. A megoldást egy parkolóház nyújthatná — de hol van rá pénz?

Az Astoria — miként a nagy szállodák — természetesen egyéb vendéglátó helyekkel is rendelkezik: eredeti stílusban berendezett, osztaílyonfelüli étteremmel; a Hallal (nem tévesztendő össze az előtérrel), ahol kávéházi ételeket szolgálnak fel, s onnét közvetítik a rádió Ki nyer ma? című műsorát; a Grill Internacionállal; az éjszakai lokállal; és a szállodához tartozik a Bajkál étterem, valamint a tavaly nyáron fölüjított teljesen légkondicionált Kárpátia is. A hangulatból, a stílusból következők, hogy kik azok, akik a legszívesebben igénybe veszik a szolgáltatásokat. Kicsit az Astoriában is érezhető a nosztalgiahullám: főként a törzsvendégekre számíthatnak, az idősebb emberekre, akik fiatalkori emlékeiket keresik a falak között, még ha azok nem is közvetlenül ide fűzik őket. (Ezen kívül az IBUSZ-hoz és a Coopturist-hoz kontingensszerződés köti a szállodát.) Talán Budapesten ez az a szálló, amelynek — méreteihez képest — a legtöbb a törzsvendége.

Meglehet, azért is, mert a vendég szinte azonnal otthon érzi magát. A mai modern világban a szállodáról alkotott kép teljesen megváltozik itt: a századforduló sejjik föl előttünk. A nyugodt, nem rohanó világ hangulatát adja vissza, az intimitást. Például azzal, hogy a hall viszonylag nem nagy — és mégsem kicsi.

A nagy magyar szállodákat bemutató sorozatunk eddig megjelent két írásában — amely a Gellértről és a Royalról szólt — az igazgatók arról beszéltek, hogy csakis egyben tudnak a többiekkel konkurrálni: a személyre szóló szolgáltatásokkal. Nos, az idegenforgalomban — és különösen a napjainkban kialakult helyzetben — a legjobban konvertálható vonzerő csakis ez a fajta bánásmód lehet, természetesen a magyar gasztronómia mellett. Nos, ehhez az Astoriában olyan speciális atmoszféra társul, amely valóban kezd ritkaságszámba menni. Nemcsak idehaza, külföldön is. Hála azoknak, akik megőrzik.

